

lig ikke det, der spiller nogen Rolle. Der tror jeg, vi staa overfor et Forhold, hvor vi ellers komme til at spare paa Stillingen og lade Daleren gaa. Med Hensyn til den Sammenligning, der har været omtalt mellem Grundafstaaelser til Krigsbestyrelsen, da har jeg her et Numer af „Berlingske Tidende“ for Mandag Aften den 29de Oktober. Der er blandt Andet anført, at Jordbruger Niels Hansen har tilskjødet Krigsbestyrelsen Hærcellerne Matr. Nr. 20 B., 20 C., 21 C., 21 D. og 21 E. af Hviissinge By, Glostrup Sogn, ialt 48,130 Kv. Alen for en Kjøbesum af 62,435 Kr. 75 Ø. Naar vi nu gjøre en Sammenligning med den Sum, det ærede Medlem for Frederiksborg Amts 2den Valgkreds (Soh. Hage) nævnte, nemlig 3,000 Kr. pr. Td. Land, tror jeg, at det Exempel, der er nævnt i „Berlingske Tidende“, overfløier det andet ikke saa ganske lidt. Forøvrigt kan han selv regne ud, hvad Forstjellen bliver (Afbrydelse). Ja, men naar der skal være nogen Lighed (Afbrydelse af Hage). Det var en anden Sag, jeg troede nu, at hvad der var nødvendigt for Statskassen at komme i Besiddelse af, maatte den ogsaa betale, saa at det ikke blev den enkelte Bedkommende, der kom til at lide for det Hele; men skal der være nogen Forstjel, maa det da være den, at Staten betaler lidt rigelig. Hvad det Øvrige angaar, med Holdepladsen, som jeg har omtalt, da er det jo Holdepladsernes Stilling derovre mellem Skanderborg og Aarhus. Jeg kan godt være enig med den ærede Minister i, at i Andragender, som gjentagne ere indkomne til Rigsdagen, havde de flere Gange tilbudt at ville afgive Jord. Det er ikke det, der spiller nogen Rolle; men jeg havde forstaaet den Overenskomst, som blev truffet om forstjellige Udvidelser af Station og Holdeplads, jaaledes, at herefter skulde Staten overtage Udgiften ved Erhvervelse af Grunde. Men efter Alt, hvad der siden er fremkommet under Forhandlingen, tror jeg nu mere at komme til den Anskuelse, at vi maa være meget forsigtige, for ikke at gjøre unødvendige Standsninger i Arbeidet der, og for Alting se efter at faae de enkelte Ting, vi allerede have givet Samtykke til, i Stand og saa se efter at faae Lov for de enkelte Tilfælde. Det ærede Medlem for Aarhus Amts 1ste Valgkreds (Bjørnbat) omtalte ogsaa Kommissionen.

Jeg antager, det er den Kommission, som er nævnt i Forordningen af 5te Marts 1845; den er jo sammenfat paa den Maade, at Kongen udnævner en Kommissarius, Rentekamret 2 Delegerede og Amtene 2 foruden de Andre, der skulle være til Stede, men som efter min Opfattelse ikke have Stemmeret, og hvis saa ikke Enighed opnaas, har endnu Rentekamret, altsaa det nuværende Finantsministerium, at udnævne en Opmand. Jeg skjønner nu ikke rettere end, at naar Regjeringen i det Tilfælde, at de, der ere udnævnte af Amtet og Regjeringen, ikke kunne blive enige, saa at Sagen kan blive afgjort ved Stemmeafstemning, har det i sin Haand at tilkalde en Opmand, saa har den derved ogsaa Flertal, og kan saa afgjøre Sagen paa den Maade, som den anser for mest ønskelig. Det er ogsaa værd at tage dette under Overveielse, og jeg vil henstille til det Udvalg, der mulig faar med denne Sag at gjøre, at det vil søge at varetage saavel Folks som Statskassens Interesser, uden derfor at standse de Arbejder, det kunde være nødvendigt at faae sat i Gang.

Judenrigsministeren (Singerlev):

Jeg forstod ikke ret, hvorfor det ærede Medlem for Veile Amts 2den Valgkreds (Berg) vilde bruge det Billede om det stjaalne Jaar og den Mand, der først havde bedt om det, naar det ærede Medlem dog hverken kan eller, som det synes, vil give det Anvendelse paa det Forhold, han har omtalt. Naar den, der bruger et Billede — det kan for Resten være meget tiltalende, dette Dyebillede — ikke kan eller vil anvende det paa de givne Forhold, synes jeg, Billedet taber overmaade meget i Vægt og Værdi, og at det Heldige ved Billedet falder bort. Jeg maa gjøre det ærede Medlem opmærksom paa, at den Bemærkning, jeg gjorde om det ærede Medlems Skyld, nærmest maa refereres til Finantslovsbevillingen det nævnte Aar og ikke til Spørgsmaalet om Ribebanen. Hvad denne angaar, nævnte jeg allerede for, at den var anlagt uden Lov; men den indeholdt heller ikke det, som Jernbanelove ellers indeholde. Derfor har man troet sig berettiget til at expropriere i Henhold til Koncessionen. Jeg tror, den Koncession har været forsvart. Jeg kjender selvfølgelig meget godt Generalprokurørens Erklæring af 1851 . . .